

stres ordfører, som nu er miljøminister. Ikke desto mindre sker der nu det, at den regering, hvor Venstre er det største parti, gør det modsatte og skærer det ned til det halve. Ville det ikke være på sin plads at få en forklaring på det?

Kl. 17.55

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren for forespørgerne, fru Margrete Auken.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil også gerne takke for debatten, som i hvert fald har været umådelig interessant. Hvis ikke jeg havde hørt det sidste indlæg her fra udenrigsministeren, havde jeg også kunnet have haft en vis tøvende optimisme ved at sige, at det jo godt kunne være, at man ikke ville gå længere, og at man ville opretholde det, vi faktisk har lavet i »Partnerskab 2000«; at man ville stå ved det, der er blevet sagt fra det store flertal i Folketinget tidligere; at man ville have glædet sig over, at OECD har givet Danmark topkarakter igen og igen; og at man sagde: O.k., nu stopper vi så nedskæringerne her, og så er der altså grund til at sige, at nu kommer vi måske tilbage igen i form, sådan at Danmark kan gå ind om ikke ligefrem at genindtage sit lederskab – det tror jeg ikke at der er ambitioner om i regeringen – så dog at komme væk fra den der vej mod det skamfulde, som der er tegn på.

Så har den her debat givet os noget uklarhed, fordi regeringen markant har afskåret det gamle samarbejde, vi har haft i Folketinget om ulandsbistand, hvor der på trods af spareraserier fra De Konservative, udflippinger fra Venstre osv. har været konsensus om vores ulandsbistand, hvor kun Dansk Folkeparti har været imod den, fordi de ikke ville give noget syndeligt.

Nu fik vi i dag en klar tilkendegivelse af, at det er slut med det samarbejde. Man taler ikke. Man taler slet ikke med SF, på trods af at vi dog tidligere har talt med hinanden om de her ting. Man taler selvfølgelig heller ikke med Enhedslisten. Man taler måske med Socialdemokratiet, det kan jeg ikke finde ud af, men man tager i hvert fald ikke noget af det, der bliver sagt, ad notam. Så laver man altså en dagsorden, som Dansk Folkeparti får lov til at sætte betingelserne for, hvilket selvfølgelig gør det fuldstændig umuligt at gøre andet end at stemme lodret imod den, fordi vi ved, at den dækker over disse brutale nedskæringer.

Når vi så har hørt debatten i dag fra Dansk Folkepartis side, og hvad Dansk Folkeparti har sagt, er der jo klare meldinger om, at det her bare skal gå nedad og nedad. Vi har ikke fået en tilkendegivelse fra regeringen om, at det ikke er den linje, man vil køre. Tværtimod har vi jo fået en klar tilkendegivelse af, at Dansk Folkeparti nu er grundlaget for Venstres og De Konservatives ulandsbistand og ulandsarbejde fremover, og det ser virkelig meget nedslående og meget sort ud.

Man kan stadig væk have et vist håb, for de har jo heller ikke sagt det så tydeligt. Det er altså åbent endnu. Når udenrigsministeren går op og siger, at nu vil man endelig til at gøre noget ved kvindearbejde, aids osv., kan vi måske håbe, at det skyldes, at han ikke har fået sat sig ind i, hvad der er vedtaget tidligere. Det kan jo skyldes det. Men faktisk er »Partnerskab 2000« meget klar på en række af de ting, som vi nu arbejder med, og når man laver de nedskæringer, man gør, vil jeg sige til udenrigsministeren, så rammer man jo.

Når vi f.eks. lukker for Eritrea, er det landbrug, er det kvindearbejde, der ryger. Når vi lukker for Malawi, er det aids-bekæmpelse, der ryger. Når vi lukker for den sidste lille rest i Zimbabwe, er det den ngo-baserede aids-bekæmpelse, der ryger. Det er den generelle nedskæring over hele feltet. Det er præcis de områder, som hedder kvinder, som hedder uddannelse, som hedder sundhed, som hedder menneskerettigheder, good governance. Der er en række menneskerettighedsprojekter, der nu beskæres eller ligefrem ødelægges ved den generelle nedskæring, også i de lande, hvor man opretholder programsamarbejdet.

Så sagde udenrigsministeren nu, at det var forkert, hvad bl.a. jeg havde påstået, at der ikke var sket en 70 pct.s øgning af ulandsbistanden i de sidste 5 år. Det vil jeg gå hen og undersøge nu. Jeg har fået min oplysning ganske klart fra alle bistandsorganisationerne, som gør opmærksom på, at de store organisationer har været sat på 0 de sidste 3 år og nu altså er blevet skåret tilbage til 1991, og at den samlede øgning drejer sig om de mange organisationer, der er kommet til. Men det kan da være, at de har løjet for os. Vi vil få opklaret, når vi nu kommer tilbage, om det simpelt hen ikke er rigtigt, men at disse organisationer faktisk har fået en meget stor stigning. Det er først og fremmest Folkekirkens Nødhjælp, der har gjort opmærksom på, at det så anderledes ud, men det kan da være, at de er nogle